

What is the point of equality?** Σύνοψη ενός επιχειρήματος *Ethics*, τόμος 109, τεύχος 2, Ιανουάριος 1999, σελ. 287-337.**1. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΗΣ ΕΠΙΚΛΗΣΗΣ**

Οι ισοτιστές επικαλούνται την αξίωση ίσου σεβασμού και ίσης μέριμνας για να δικαιολογήσουν τις διανεμητικές τους αρχές, δίχως να αποδεικνύουν ότι πράγματι αυτές οι αρχές εκφράζουν ίσο σεβασμό και ίση μέριμνα για όλους τους πολίτες.

2. ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ ΚΑΘΕ ΙΣΟΤΙΣΤΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

Κάθε (άξια του ονόματός της) ισοτιστική θεωρία :

1. ασχολείται μόνο με αυτό που οι πολίτες μπορούν να επιδιώξουν συλλογικά.	4. δικαιολογεί κάθε περιορισμό της ελευθερίας χωρίς να προσφεύγει στον πατερναλισμό.
2. διακρίνει μεταξύ αγαθών των οποίων η απώλεια ιδρύει έναντι των άλλων πολιτών αξίωση παροχής τους και αγαθών των οποίων η απώλεια δεν ιδρύει τέτοια αξίωση.	5. διορθώνει κάθε αδικία με τον τρόπο που της αρμόζει.
3. σέβεται την προσωπική ευθύνη χωρίς να κρίνει το πώς αυτή ασκείται.	6. αντιμετωπίζει επιτυχώς τις ανισοτιστικές κριτικές.
	7. συνδέεται με τις επιδιώξεις των υπαρκτών ισοτιστικών κινήματων.

3. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΔΥΟ ΙΣΟΤΙΣΤΙΚΩΝ ΤΑΣΕΩΝ

ΤΥΧΟΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΙΣΟΤΙΣΜΟΣ	ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΙΣΟΤΙΣΜΟΣ
1. Στόχος είναι να διορθωθεί ...	
... η καθαρή κακοτυχία.	... η ανισότητα.
2. Ισότητα ως προς ...	
... τις διανομές των αγαθών. (<i>distributional theory</i>)	... τις σχέσεις με τους άλλους. (<i>relational theory</i>)
3. Ισότητα σε ...	
... όλα τα αγαθά.	... όσα αγαθά απαιτούνται για να διασφαλιστούν οι «κοινωνικές προϋποθέσεις της ελευθερίας», δηλαδή οι ικανότητες εκείνες που απαιτούνται για να λειτουργήσει κάποιος επαρκώς ως πολίτης (άρα, πολλώ δε μάλλον, και ως άνθρωπος και ως εργαζόμενος). (<i>capabilities approach</i>)
4. Ισότητα για όσο διαρκεί ...	
... η υπεύθυνη συμπεριφορά. (<i>starting-gate theory</i>)	... η ζωή.
5. Υποστηρίζεται από τους ...	
... Dworkin, Rakowski, Van Parijs (ευποριστικός). ... Arneson, Cohen, Roemer, Nagel (ευημεριστικός).	... Rawls και Anderson.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κατά την Anderson, ο δημοκρατικός ισοτισμός ανταποκρίνεται περισσότερο στα ζητούμενα των ισοτιτικών θεωριών. Αντιθέτως, ο τυχοκεντρικός ισοτισμός (τόσο στην ευποριστική όσο και την ευημεριστική του εκδοχή) οδηγείται στην σκληρότητα, τον πατερναλισμό, τις διακρίσεις και την έλλειψη σεβασμού.

5. ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΕΦΤΟΥΜΕ ...

α. Η δημοκρατική ισότητα ως περιεκτική θεωρία

Η Anderson υποστηρίζει ότι η δημοκρατική ισότητα παρέχει αγαθά όχι επειδή είναι τα καλύτερα σύμφωνα με κάποια περιεκτική θεωρία, αλλά διότι είναι όσα εύλογα αποτελούν την βάση της συμμετοχής σε μία δημοκρατική κοινωνία. Μήπως όμως η επιλογή να συμβιώσουμε δημοκρατικά θεωρείται αυτονόητα διαδικαστική;

β. Πρακτικές εφαρμογές: η περίπτωση του καπνίσματος

Για τους τυχοκεντρικούς ισοτιστές, ο καπνιστής οφείλει να πληρώσει από την τσέπη του για ασθένειες σχετιζόμενες με την κακή του συνήθεια (πλαστή κακοτυχία). Η Anderson θεωρεί ότι η δικαιοσύνη απαιτεί να πληρώσει μόνον *ex ante* και όχι *ex post*. Μήπως όμως η επιβάρυνση αυτή είναι άδικη (οποτεδήποτε κι αν χρεωθεί), δεδομένου ότι δεν υφίσταται γενική απαγόρευση διακίνησης και κατανάλωσης προϊόντων καπνού και ο μόνος λόγος περιορισμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων σύμφωνα με την Anderson είναι η ποινική καταδίκη;

γ. Αρχή της διαφοράς

Η Anderson εγκαταλείπει τον Rawls και προσεγγίζει τον Frankfurt. Τελικά ποιά θέση ταιριάζει περισσότερο στην δημοκρατική ισότητα;

δ. Πολιτική φιλοσοφία

Πώς η Anderson συνομιλεί με την παράδοση της πολιτικής φιλοσοφίας; Πώς πρέπει να απαντήσουμε το ερώτημα του γιατί να συγκροτήσουμε μία δημοκρατική πολιτεία;

6. ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

egalitarianism/egalitarian: ισοτισμός/ισοτιστικός-ισοτικός¹ luck egalitarianism: τυχοκεντρικός ισοτισμός²

resource egalitarianism: ευποριστικός ισοτισμός welfare egalitarianism: ευημεριστικός ισοτισμός

equal respect: ίσος σεβασμός

Brute luck: καθαρή τύχη

Bad brute luck: καθαρή κακοτυχία

equal concern: ίση μέριμνα

Option luck: πλαστή τύχη³

Bad option luck: πλαστή κακοτυχία

1. Έχει καθιερωθεί λανθασμένα να αποδίδεται ως εξισωτισμός. Έχουν προταθεί οι όροι *ισοκρατία/ισοκρατικός*, που όμως δημιουργούν σύγχυση με την αρχαία έννοια της *ισοκρατίας*, αλλά και με τον *Ισοκράτη*.
2. Έχει καθιερωθεί το κακόηχο «*εξισωτισμός της τύχης*». Ο Βρούσαλης έχει προτείνει τον *τυχοκρατικό εξισωτισμό*, ο οποίος πάντως φαίνεται να παρερμηνεύει το περιεχόμενο της θεωρίας.
3. Δεν υπάρχει καθιερωμένη απόδοση. Προτάσεις: *τύχη από επιλογή* (Μολύβας), *επιλεγμένη τύχη* (Βρούσαλης), *προαιρετική τύχη* (Βρούσαλης). Η πιο ελεύθερη απόδοση που προτείνεται εδώ προσαθεί να αποδώσει τόσο την *πλαστότητα* της option luck ως brute luck όσο και την σκέψη ότι η option luck *πλάθεται* από εμάς τους ίδιους.